

во: но кръвожадный тѣ народъ римскій предпочиталъ отъ тѣхъ зрѣлища та на побойници тѣ въ цирка, — туй пристрастіе са основавало, вѣроятно, на прежній обичай — да убивать робы тѣ и плѣнницы тѣ на гробища та на знатны тѣ господари. Въ Римъ измыслили да накарватъ тѣзи злочесты да са убивать единъ другій, — отъ тукъ произлѣзли игрища та на побойници тѣ, които съ време станѣли толкози ужасны, щото нѣкога по нѣколко хиляды души падали мъртвы на мѣсто то. Млады тѣ гладіаторы принуждавали съ бичъ и съ нагорещено желѣзо върху противници тѣ имъ, които ги надминували по сила та. Принуждавали тѣй сѣщо хора да са сразяватъ съ люты звѣрове, и колкото повечъ са проливала кръвь, толкози по грѣмливо са раздавали предсмъртны тѣ стенанія, толкози по распалена была веселба та на зрители тѣ.

Заедно съ придобываны тѣ отъ чужды тѣ народы богатства, възрасвала и раскошность та, а съ нея — сѣкаквы срамотны работы и престѣпленія. Вечъ предъ 200 години до Р. Х. Катонъ Старшій тѣ борялъ са сѣщо раскошность та и мыслялъ, че трудно ѣ да са спасе господарство, въ което нѣкаква-си рыба струва по сѣко отъ быкъ. И наистина: цѣны тѣ на морски тѣ рыбы дохождали нѣкога до 5 и до 6 хиляды гроша една та.

Зели да държѣтъ безбройны четы робы, на които досущъ предавали сички тѣ си работы, и които едни са занимавали съ наука, искусство и занаятъ. Богаты тѣ имали много хиляды робы, отъ които най искусны тѣ стрували по 100 и доро по 200 хиляды гроша. А неискусны тѣ тѣй малко цѣнили, щото Августовъ тѣ пріятель, *Полліонъ*, за извършени тѣ отъ тѣхъ престѣпки, повелѣвалъ да ги разсичатъ на части, и да хранѣтъ съ тѣхъ рыба та въ язове тѣ му. За каменны и дърводѣлски само работы Антоній държалъ 500 робы.

Що станѣло съ толкозь просты тѣ изъ-най-напредъ закуски и вечѣри! Веднѣжь, Цезарь и Помпей навѣдили случайно богатаго гастронома *Лукулла*: на скоро